

ท่องเที่ยวไทยไม่ใช่กระจอก เราคือหงส์เหิน

สาธารณูปโภคกับคนท้องถิ่น

ดุลยภาพ
ดุลยพินิจ

มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด

ท่านผู้อ่านที่รักคะ สถิติโลกล่าสุดด้าน การท่องเที่ยวก็คือ ประเทศไทยติดอันดับที่ 10 ของโลกในฐานะประเทศที่มีนักท่องเที่ยวมาเยือนมากที่สุด (มาเลเซีย อยู่ในลำดับที่ 11) และติดอันดับประเทศที่มีรายได้จากการท่องเที่ยวมากเป็นลำดับที่ 7 ของโลกรองจากอิตาลี!! แต่มาเลเซีย ถูกทิ้งห่างตกไปอยู่ในลำดับ 13 สรุปว่า การท่องเที่ยวของประเทศไทยติดอันดับ

โลกสูงมากในเอเชีย เราเป็นรองแค่จีน (อันดับ 4 ของโลก) และมาเก๊า (อันดับ 5 ของโลก) ส่วนประเทศพัฒนาแล้วที่ ลำดับสูงกว่าเราก็คือ พวกเดี่ยมอหนึ่งทั้งหลาย เช่น สหรัฐอเมริกา สเปน ฝรั่งเศส และอิตาลี ข้อมูลนี้คือที่มาของโตเติล บทความนี้

รายได้จากการท่องเที่ยวของคนต่างชาติพุ่งสูงถึง 1.17 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 19 ภาคเศรษฐกิจท่องเที่ยวก่อให้เกิดการจ้างงานประมาณ 6 ล้านคน หรือ ร้อยละ 15.4 ของการจ้างงานทั้งหมดของไทย ภาคนี้จึงมีการจ้างงานมากกว่าภาคอุตสาหกรรมไปแล้ว

การท่องเที่ยวขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวไทยก็เป็นอันสงสัยจากการมาของนักท่องเที่ยวจีน เมื่อปี 2554 มีคนจีนมาเที่ยวประเทศไทยแค่ 1.7 ล้านคน พอปี 2556 มีคนจีนมาถึง 4.6 ล้านคน แม้แต่ในช่วงที่ประเทศไทยประกาศกฎอัยการศึก นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวเชียงใหม่อย่างเป็นทางการก็ยังมีแค่คนจีนนี้แหละค่ะ

ผลก็คือโครงสร้างตลาดเราเปลี่ยนไปมากเนื่องจากคนจีนและคนรัสเซีย ส่วนหนึ่งเป็นเพราะเศรษฐกิจโลกเปลี่ยนไป ยุโรปยกเว้นรัสเซียก็อยู่ในช่วงสาละวันเตี้ยลง ในขณะที่เงินกำลังรุ่งโรจน์นี้ยังไม่นับอินเดียที่กำลังโลดตามจีนมา แคม AEC ก็ยัง

มติชน

Matchon
Circulation: 950,000
Ad Rate: 1,100

Section: ประชาชน/กระแสรศรศน์

วันที่: ศุกร์ 25 กรกฎาคม 2557

ปีที่: 37

ฉบับที่: 13284

หน้า: 20(ขวา)

Col.Inch: 110.38

Ad Value: 121,418

PRValue (x3): 364,254

ศิลป์: ขาว-ดำ

หัวข้อข่าว: ดุลยภาพ ดุลยพินิจ: ท่องเที่ยวไทยไม่ใช่กระจอก เราคือหงส์เหิน

เป็นแรงกระตุ้นให้การท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นต่อไปอีก และถ้าเงินทำรถไฟความเร็วสูงมาจริงๆ คนจีนก็จะมาไทยแบบคึกคักยิ่งอย่างแน่นอน

ปัญหาการท่องเที่ยวของไทยจึงไม่ใช่ดีมานด์หรือขาดคนมาเที่ยวแต่อย่างใดอย่างที่รัฐบาลหลงผิดคิดกัน แต่เป็นปัญหาซับซ้อนคือการจัดการรองรับนักท่องเที่ยวให้เกิดความสะดวกรบาย และในขณะเดียวกันทรัพยากรท่องเที่ยวไทยก็จะต้องไม่สึกหรอเสื่อมโทรมด้วย การมีนักท่องเที่ยวมาเรื่อยๆ พร้อมๆ กันทำให้เกิดความแออัด และเป็นภาระเบียดใช้

นอกจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างนักท่องเที่ยว ยังมีการเปลี่ยนแปลงอีก 2 ปัจจัยที่สำคัญคือ หนึ่ง การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนหรือ AEC ทำให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศไร้พรมแดนเชิงพาณิชย์ไป หากจะว่ากันตามความเป็นจริงแล้วละก็ไทยไร้พรมแดนเชิงกายภาพมานานแล้ว จนมีแรงงานข้ามชาติเข้ามาอยู่ถึงกว่า 3 ล้านคน สองคือการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก โทหนาวจะคลื่นพายุ น้ำหลาก ดินโคลนถล่ม อุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้น เกิดความแปรปรวนต่างๆ นานา เป็นต้น

การจัดการการท่องเที่ยวในยุคใหม่จึงต้องเปลี่ยนไป ในระดับประเทศเราต้องเลิกล้มความคิดที่จะใช้แต่กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลาง (Hub and spokes) และต้องหันมาใช้โมเดลส่งต่อ (Hub to hub) ส่งเสริมการเปิดเมืองท่องเที่ยวหลักที่มีท่าอากาศยานให้เป็น hubs อย่างเช่นตอนนี้ ถ้าไม่มีภูเก็ตกับเชียงใหม่ การท่องเที่ยวก็จะซบเซายิ่งกว่านี้อีก แต่ไม่ใช่แค่เชียงใหม่และภูเก็ตเท่านั้น เราสามารถเปิดลัดทึบ เชียงราย อุบลราชธานี อุดรธานี สุราษฎร์ธานี สงขลา ให้เป็นศูนย์ส่งต่อนักท่องเที่ยวได้

หาก คสช.ต้องการจะทำอะไรซักอย่างเพื่อการท่องเที่ยวก็ประกาศ Thailand เป็น 24 hrs Safe Country ถ้าคิดว่าทำไม่ไหว คิดเรื่องปัญหาชายแดนภาคใต้ก็ลองเลือกเป็นเมืองก่อนเช่น ภูเก็ต สุราษฎร์ธานี อุดรฯ อุบลฯ เชียงใหม่ เชียงราย และแทนที่จะกำกับเวลาเปิดปิดสถานบริการก็

ให้สถานบริการซื้อค่าธรรมเนียมพิเศษเป็นรายชั่วโมง แล้วมอบค่าธรรมเนียมที่เก็บได้นี้ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปจัดการ โดยกำหนดเงื่อนไขการจัดการให้เช่น ให้ไปเก็บขยะวันละ 2 ครั้ง จัดการการแยกขยะด้วย และมีการดูแลเรื่องแสงสว่างความปลอดภัยเพิ่มเติม เป็นต้น

การไม่กำกับเวลาไม่ได้หมายความว่าเราจะปล่อยปละละเลยในเรื่องอื่นๆ เช่น การค้าประเวณี การพนัน เมมาแล้วขับ ที่จริงพฤติกรรมเหล่านี้เจ้าหน้าที่ก็ยังคงต้องตรวจจับให้เข้มงวดมากขึ้นด้วยว่า การทำให้เมืองเป็นเมืองท่องเที่ยวเป็นเมือง 2 กะ (2 Shifts) ปัจจัยแห่งความสำเร็จคือต้องมีความปลอดภัยสูง ส่วนประโยชน์ที่จะได้จากการทำให้การท่องเที่ยวเป็นเสมือนร้าน 7-11 ก็คือจะเป็นการลดความกดดันในด้านการคมนาคม

แล้วอย่าคิดว่า การบริการท่องเที่ยวจะมีแต่เรื่องเพศสัมพันธ์ หรือกินเหล้าเมายาเท่านั้น กิจกรรมท่องเที่ยวหลายอย่างในเมืองไทยเหมาะสมที่จะทำกลางคืน ยกตัวอย่างเช่น สปาที่น่าจะเปิดกลางคืนได้ ดีสำหรับนักท่องเที่ยวเสียอีก ช่วงกลางวันไปท่องเที่ยวในสถานที่ต่างๆ ตกกลางคืนก็มานวดผ่อนคลาย กิจกรรมปั่นไปเที่ยวบนภูเขาทองก็ควรต้องทำเวลากลางคืน เพราะหากปั่นตอนกลางวันจะเหนื่อยมาก

วัดบางแห่งในยามค่ำคืนเมื่อแสงจันทร์ต้องเจดีย์สีทองเป็นประกายก่อให้เกิดความรู้สึกสงบและสวยงามมาก แม้แต่สวนสัตว์ดุสิตก็สามารถเปิดกลางคืนได้ เพราะที่จริงแล้วธรรมชาติของสัตว์ส่วนใหญ่หากินกลางคืน วันหนึ่งเมื่อโลกร้อนขึ้นและประเทศไทยมีอุณหภูมิเฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากกว่า 40 องศาเมื่อไร การท่องเที่ยวของเราต้องกลายเป็น night tourism ทันที

แล้วท่านทราบไหมคะว่า ในขณะนี้กรุงเทพฯ เป็นเมืองท่องเที่ยวหลักที่มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีสูงที่สุดในโลก!!!

6 เมืองปลอดภัย 24 ชั่วโมงที่วานี้ รวมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากการถูกประทุษร้าย ช่มชืด และอุบัติเหตุด้วย ซึ่งสถิติการตายด้วยอุบัติเหตุเรายังสูง

มาก เมื่อมีเมืองที่ปลอดภัยดังข้างต้นแล้วเมืองท่องเที่ยวควรเป็นเมืองสุขภาพด้วย กล่าวคือเป็นเมืองที่ปลอดภัยใช้เจ็บป่วยต่างๆ

ที่สำคัญก็คือ เราต้องคิดใหม่ว่าการส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่ใช่มาส่งเสริมสินค้าท่องเที่ยวเป็นชนิดๆ เป็นประเภทๆ แต่ต้องส่งเสริม Tourism Habitat หรือเมืองท่องเที่ยวเช่นเดียวกับการจะอนุรักษ์เสือ ต้องอนุรักษ์ป่า เสือถึงอยู่ได้ ถ้าเมืองนำพะเนินสินค้าท่องเที่ยว เช่น สปา อาหาร และแหล่งท่องเที่ยวก็ขายไม่ออก โจทย์ใหญ่ก็คือ ทำอย่างไรให้แต่ละเมืองมีความพิเศษแตกต่างกันทั้งในด้านอัตลักษณ์ วิถีชีวิต รวมทั้งความชำนาญพิเศษในสาขาท่องเที่ยว บางเมืองจะเป็นเรื่องของกีฬาเช่น บุรีรัมย์ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสามารถทำได้ และก็ทำได้ดีมากด้วย บางเมืองจะเป็นเรื่องของการศึกษา วัฒนธรรม บางเมืองก็เป็นเมืองแห่งแฟชั่น หรือเมืองหัตถกรรม บางเมืองซึ่งมีชื่อเสียงด้านอาหารก็ผลักดันให้เป็นเมืองแห่งอาหาร (ก็จะมัตถ์เลือกมาก เช่น เพชรบุรี สมุทรสาคร และชลบุรี เป็นต้น) ขายท่องเที่ยวทั้งเมือง ขายบรรยากาศ ขายความสะดวก ขายความปลอดภัย

หวังว่าจะเป็นงานของรัฐบาลต่อไป ซึ่งมี คสช.แบ็กอัพอยู่ จะให้ปลอดภัยแค่ไหนก็น่าจะทำได้!!